

НЕРАЎНАДУШНЫЯ, СУЧАСНЫЯ І КРЭАТЫЎНЫЯ

МОЙ ШАНЦ!

Як высветлілася, дзяўчына даўно марыла пра работу педагога. Неаднойчы спрабавала летам уладкавацца ў аздараўленчы лагер у сваім раёне, але туды бралі толькі студэнтаў педагогічных спецыяльнасцяў. А ў Вольгі — эканамічная адукацыя: яна скончыла Фінансва-эканамічны каледж і Беларускі дзяржаўны эканамічны ўніверсітэт. Пяць гадоў працавала бухгалтарам. Прызнаецца, калі рабіла свой прафесійны выбар у 17 гадоў, знаходзілася пад уплывам пэўных стэрэатыпаў, таму каштоўны час быў упушчаны. Здаровы сэнс падказваў, што з марай трэба развітацца, але дзяўчына працягвала шукаць магчымасці, розныя курсы для самаразвіцця. І раптам...

— Мне трапіла на вочы абвестка ў адным з тэлеграм-каналаў пра набор у праект «Настаўнік для Беларусі». Там згадвалася, што стаць яго ўдзельнікам могуць не толькі выпускнікі педагогічных спецыяльнасцяў і вопытныя настаўнікі — праграма даступная для ўсіх уладальнікаў дыпламаў аб вышэйшай адукацыі, — трэба толькі прайсці перападрыхтоўку ў магістратуры БДПУ. Я падумала — гэта мой шанц! Так я стала магістранткай, дарэчы, сур'ёзна рыхтавалася да экзамену, на якім атрымала «васьмёрку», — расказвае 24-гадовая Вольга. — Прайшла ўсе этапы адбору. Адным з патрабаванняў было правесці сяміхвілінны ўрок. Давалося імправізаваць і крэатывіць, бо я ж не педагог (*смяецца — Аўт.*). Прапанавала на суд экспертаў урок па фінансавай адукаванасці. Потым быў Летні інтэнсіў для ўдзельнікаў трэцяга набору. Для мяне, чалавека, які прызвычаўся жыць па інструкцыі, бо такая спецыфіка бухгалтарскай работы, усё было дзіўна. У галаве адбываўся кагнітыўны дысананс, калі табе кажуць: самі вырашайце, што будзеце рабіць далей. Можна было выбіраць любы навучальны ці развіццёвы блок, які зацікавіў. А мне, шчыра кажучы, было цікава ўсё. І ў любы момант можна было пайсці з аднаго занятку туды, дзе табе цікавей. У пэўным сэнсе выпрабаваннем для мяне стала работа ў групе. Адной камунікабельнасці і ўмення чуць іншага аказалася недастаткова. Трэба было яшчэ і асабісты інтарэсы падпарадкоўваць калектыўным. Таму для мяне інтэнсіў стаў сапраўдным скачком уверх. Магчымасцю пазнаць сябе і свае магчымасці...

Сама Вольга родам з Вілейкі. Кажу, што для яе было прынцыповым момантам пайсці працаваць настаўніцай менавіта ў сельскую школу — туды, дзе больш за ўсё патрабуюцца педагогі, і дзе, на жаль, не затрымліваецца моладзь. Школа для яе знайшлася ў Чэрвеньскім раёне.

— І вось з 1 верасня я — настаўніца пачатковых класаў, буду працаваць у вучэбна-педагогічным комплексе «Габёнкаўскай дзіцячы сад — сярэдняй школы», — усміхаецца шчаслівая Вольга. — Мае вучні — 13 другакласнікаў. Я веру, што гэта менавіта той узрост, калі можна даць штуршок развіццю асобы. Калі дзеці паведаць, што яны могуць усё, калі яны вырастуць упэўненымі ў сабе людзьмі, калі не будуць сумнявацца ў сваіх сілах і магчымасцях, то

(Заканчэнне.
Пачатак на 1-й стар.)

праз колькі гадоў наш свет абавязкова зменіцца ў лепшы бок.

У сваім выбары яна ніколі не сумняваецца. Кажу: «Я ведаю, што іду туды, дзе павінна быць, і дзе мяне, спадзяюся, вельмі чакаюць. Ведаю таксама людзей з дыпламам аб педагогічнай адукацыі і шчырым нежаданнем працаваць у школе. Мне здаецца, нааўнасць дыплама ў рабоце з дзецьмі — не галоўнае...» Дарэчы, летам яна нарэшце ўсё ж такі атрымала першы педагогічны вопыт: спачатку ў анлайн-летніку, які ўдзельнікі трэцяга набору арганізавалі для дзяцей у рамках Летняга інтэнсіву, а ў жніўні працавала выхавальнікам у аздараўленчым летніку афлайн.

— У Чэрвеньскім раёне я пераязджаю з мужам. Мы разам ужо сем гадоў, хоць вяселле зладзілі толькі ў студзені бягучага года. Мой каханы чалавек мяне ва ўсім падтрымлівае. Ён па прафесіі — прамысловы альпініст, таму на месцы не сядзіць, ездзіць па Беларусі. Скажу: «Мой дом там, дзе ты». Праўда, ён яшчэ не ведае, што яму давядзецца ўдзельнічаць ва ўвасабленні ўсіх маіх ідэй у школе, — смяецца Вольга.

Чэрвеньская сустрэча ўдзельнікаў першага, другога набору, куратараў і метадыстаў.

18 АДВАЖНЫХ

Днямі праграма «Настаўнік для Беларусі» адзначыла старт новага сезона. На святочным мерапрыемстве сустрэліся прадстаўнікі ўсіх трох яе набораў. За два гады праграма вырасла да 38 удзельнікаў і 29 школ-партнёраў з вёсак, аграгарадкоў, раённых цэнтраў з усіх абласцей Беларусі.

Удзельнікі апошняга набору прайшлі чатыры этапы адбору, і са 109 кандыдатаў у новы навучальны год і трэці сезон праграмы (2021—2023 гады) ідуць 18 «настаўнікаў для Беларусі» (чатыры з іх без педагогічнай адукацыі ці без вопыту педагогічнай работы).

У новым навучальным годзе праграма прыходзіць у 17 школ, 12 з якіх — новыя школы-партнёры ў Пружаных, Косаве, Тураве, Фаніпалі, Оршы, Беразіно, аграгарадках Дзівін, Турэц, Сар'я, пасёлках Чысць і вёсцы Грабёнка. Яшчэ раней да праграмы далучыліся школы і гімназіі ў Дзяржынску, вёсцы Спонды, гарадскім пасёлку Глуск, аграгарадках Павіцце і Мікулічы.

На працягу двух гадоў удзельнікі праграмы працуюць у рэгіянальнай ці сельскай школе настаўнікамі. Яны вучаць і натхняюць, рэалізуююць праекты, адкрываюць новыя напрамкі і вераць у патэнцыял кожнага дзіцяці, у магчымасці яго росту і развіцця. Праграма аказвае ўдзельнікам куратарскую, метадычную, практычную і фінансавую падтрымку, фарміруе актыўную

Летні інтэнсіў стаў для ўдзельнікаў трэцяга набору магутнай эмацыянальнай і інтэлектуальнай перазагрузкай.

супольнасць настаўнікаў-лідараў, рэалізуюе адукацыйныя спецыяльныя праекты.

Ініцыятарам, ключавым донарам, стратэгічным партнёрам праграмы і заснавальнікам фонда «Новая школа» стаў БПС-Сбербанк.

Скончыўшы факультэт міжнародных адносін БДУ ў 2017-м з дыпламам перакладчыка і спецыяліста па міжнародных адносінах, яна з галавой акунулася ў валанцёрскую рамантыку. Спачатку адкрыла для сябе кінафестываль «Лістапад». Затым разам з педагогічным атрадам «Імпульс» з'ехала ў лагер, да берага Чорнага мора, каб паспрабаваць сябе ў ролі вайскавод. Скажаць, што зносіны з дзецьмі і падлеткамі ў такім фармаце яе вельмі ўразілі — нічога не скажаць. А калі Варвара Чарнавец даведлася пра праграму «Настаўнік для Беларусі», у яе з'явіўся шанц атрымаць «атрад» не на адну змену, а на цэлы навучальны год. Ці два!

Прайшоўшы вочны адбор, дзяўчына ні секунды не сумнявалася ў тым, што хоча пераехаць у вёску, далей ад сталіцы і інфраструктуры — для яе гэта быў новы цікавы досвед. Прадметам для выкладання абрала англійскую мову і паступіла ў магістратуру, каб атрымаць веды па педагогіцы і метадыцы выкладання. Цяпер яна працуе ў 2-й школе гарадскога пасёлка Глуск, што ў Магілёўскай вобласці. Як вы думаеце, ці магла такая яркая асоба не зацікавіць вучняў?

У Глуск дзяўчына адправілася не адна. Яе партнёрам па прагра-

— Пачуўшы пра праграму «Настаўнік для Беларусі», я адразу ўявіла ў нашай школе маладога настаўніка-энтузіяста, крэатыўнага інтэлектуала з новым мысленнем і новым падыходам да адукацыйнага працэсу. Да таго ж, з-за пандэміі са школы сышлі нашы паважаныя і вопытныя педагогі-пенсіянеры. Дзе знайсці настаўнікаў на 40 (!) гадзін па замежнай мове? Падала заяўку ў праграму і... атрымала адразу двух спецыялістаў, — расказвае дырэктар сярэдняй школы № 2 гарадскога пасёлка Глуск Алена СЛІЧОНАК. — Ці спраўдзіліся чаканні? Аднозначна. Граматныя і старанныя, сучасныя і смелыя, яны любяць дзяцей, а дзеці любяць іх. Вядома, спачатку былі складанасці і нават слёзы. Варвара вельмі перажывала, што штосьці не атрымліваецца, не ведала, як матываваць да вучобы сельскіх дзяцей, якія не разумеюць, навошта ім замежная мова. А я супакойвала: «Рабі так, як рабілі твае любімыя настаўнікі, і не рабі тое, што табе не падабалася». Зразумела, хтосьці скажа, што «ім не хапае вопыту». Але ж ці гэта галоўнае? Сапраўдны педагог — той, хто вучыць і вучыцца разам з дзецьмі. І нашы «настаўнікі для Беларусі» менавіта такія. Мы самі вучымся ў іх па-іншаму рэагаваць на поспехі і няўдачы.

Новы набор на чацвёрты сезон «Настаўнік для Беларусі» (2022—2024) стартуе восенню. Сачыць за навінамі праграмы можна на сайце <http://teach4.by>

ме і калегам стаў Сяргей Макарэвіч, выпускнік БДЭУ. Хлопец доўга сумняваўся, падсвядома прымяраў на сябе ролю настаўніка. «А калі напярэдадні дэдлайн мне зноў трапіла на вочы паведамленне пра адбор, то я быў ужо маральна гатовы адважыцца ў ім паўдзельнічаць. Увогуле, для мяне ўдзел у праграме стаў своеасаблівым выклікам, — канстатуе ён. — Так, у мяне былі пэўныя веды, цікавасць і жаданне развівацца, але разам з тым былі і сумненні, ці атрымаецца ажыццявіць свае задумы. Ці здолею я дасягнуць пастаўленых мэт? Безумоўна, удзел у праграме — гэта не толькі гісторыя поспеху, але і пэўныя цяжкасці, якія даводзіцца пераадоўваць штодня. Тым не менш, я спрабую ўспрымаць іх не як праблемы, якія абцяжарваюць і прымушаюць апусціць рукі, а як стымул, які дае магчымасць расці і ісці далей, нягледзячы ні на што». У школе Сяргей таксама выкладае англійскую мову.

Цікава, а як адважыўся дырэктар школы прыняць да сябе адразу двух маладых людзей без педагогічнага досведу?

Заўважу, што Глуск — дастатковы камфортнае для моладзі месца. Варвара і Сяргей узрадаваліся, калі даведзіліся, што ў нас можна наведваць басейн і трэнажорную залу, што ёсць Цэнтр культуры і адпачынку, можна ўзяць напрокат і ролікі, і веласіпед, і скейт. Але яны не падазравалі, што ў іх проста не будзе на ўсё гэта часу (*смяецца — Аўт.*).

Ведаю, што ў маладых шмат задумак і планаў, мяркую, што ўсё ў іх атрымаецца і па-за межамі праграмы. У дзіцячых сэрцах яны ўжо занялі сваё месца. А мы сваё партнёрства сёлета яшчэ пашыраем: удзельнікам праграмы «Настаўнік для Беларусі» стаў выпускнік нашай школы, а цяпер настаўнік хіміі Віктар Фясько, які зімой вярнуўся дамоў са сталіцы, дзе выкладаў у каледжы. Таксама да нас едзе настаўнік рускай мовы Ганна Алёхна, наша зямлячка, удзельніца другога набору. Таму дзякуй усім, хто столькі сіл аддае гэтаму выдатнаму праекту...

Надзея НІКАЛАЕВА.
Фота арганізатараў праекта.